

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 491/2021
23.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Вукчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2533/20 од 01.10.2020. године, у седници одржаној 23.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2533/20 од 01.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2533/20 од 01.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1258/19 од 30.06.2020. године, ставом I изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу разлике у висини између исплаћене посебне пензије тужиоцу и плате коју би тужилац остваривао у периоду од 01.01.2016. године до 31.04.2017. године исплати укупан износ од 331.661,70 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ главног дуга од доспелости до исплате као у његовом садржају. Ставом II изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у укупном износу од 85.366,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2533/20 од 01.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене, потврђена напред наведена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која сене би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе или ново тумачење права. Наиме, питање накнада штете у виду разлике плате коју би тужилац остварио на пословима које је обављао до престанка радног односа и посебне пензије која му је исплаћивана у спорном периоду није спорна у судској пракси и не захтева ново тумачење права.

Из тог разлога Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 10.04.2019. године, а вредност предмета спора је 331.661,70 динара.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку је прописано да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде којом је усвојен тужбени захтев тужиоца ради накнаде штете, не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић